

2609, 27/11 29: 1. Beh. af F. t. L. om Erhverv. af Jord til Oprett. af mindre Landbrug m. m. 2610

[Ulrich.]

ningen for den eksproprierede Jord. Den første Bemærkning, man maa gøre til denne Paragraf, er den, at den ikke yder fuld Erstatning for den Jord, man vil tage. Det er det sædvanlige; det er akkurat det samme, som har været Tilfældet med Len- og Stamhusloven og dens Gennemførelse: Man tager Jorden fra Folk og tager den til en Pris, som ikke er den fulde Værdi. Det er akkurat det samme, man vil praktisere her igennem § 9: man vil tage Folks retmæssige Ejendom, og naar man saa kommer til Erstatningen for denne retmæssige Ejendom, som man fratager dem, saa faar de ikke erstattet den Værdi, Jorden i Virkeligheden har.

Jeg kan ikke undlade ved Omtalen af den Paragraf, som har denne Appelinstantens i Over-Skyldraadet, at sige, at en saadan Appel til Over-Skyldraadet, hvorvel den maaske for mange Mennesker betyder en Betryggelse, ikke gør det for mig. *Jeg har den yderste Mistillid til hele Over-Skyldraadets Virksomhed.* Den Maade, hvorpaa Over-Skyldraadet virker i dette Land, er efter min Opfattelse af den Art, at man Gang paa Gang siger til sig selv: Er det selvstændige Skøn, der ligger til Grund for Over-Skyldraadets Afgørelser? Eller er dette Over-Skyldraad paavirket fra anden Side, fra Finansministeriets eller andre Autoriteters Side paa en saadan Maade, at dets Skøn ikke er det, det skal være, et retfærdigt Skøn overfor vedkommende Ejendom, der skal vurderes, men en Vurdering, der er paavirket af udenforstaaende Faktorer.

Det vilde være overordentlig heldigt, om man fra Over-Skyldraadets Side kunde fralægge sig de meget stærke Angreb, der Gang paa Gang fra privat Side og nu her i Dag offentligt i Folketinget fra min Side er rettet mod de mærkværdige Afgørelser, som Over-Skyldraadet Gang paa Gang gør sig skyldigt i.

Altsaa, en Appel til det nuværende Over-Skyldraad med den Sammensætning og den Indstilling, det — i hvert Fald efter min Formening — har, virker i alle Tilfælde for mig i allerhøjeste Grad utrygt.

Til § 12 vil jeg gerne sige, at det er mærkværdigt at se, at skønt man giver Jorden gratis imod, at der svares 4½ pCt. Rente af den til enhver Tid gældende Jord-

vurdering, og skønt man giver et større Byggelaan end det, man hidtil har givet — d. v. s., dette er underforstaaet paa den Maade, at medens man hidtil har fastsat det hvert Aar forud for hvert Kalenderaar, sidste Aar til 9 000 Kr., saa fastsætter man nu i Loven, at man skal give Byggelaan paa indtil 10 000 Kr. —, medens man altsaa hidtil har givet mindre end det, man nu vil give, foreslaar man yderligere, at hver saadan Bruger skal have 2 000 Kr. til Etableringslaan.

Dette strider efter min Mening ganske imod den Bestemmelse, der staar i samme Paragraf, lige ovenover, idet der udtrykkelig staar — det samme, som for øvrigt har staaet i alle disse Love —, at vedkommende skal

„være i Besiddelse af de Midler, som er nødvendige til Oprettelse af et mindre Landbrug, og ikke forud være i Besiddelse af mere Jord . . .“

Man kræver altsaa, at han skal være i Besiddelse af de tilstrækkelige Midler, og uden at han er det, kan han ikke faa et saadant Jordbrug. Han er altsaa i Besiddelse af de tilstrækkelige Midler, men alligevel vil man give ham 2 000 Kr. ekstra som Etableringslaan! Dette er efter min Mening ganske modsigende. Enten maa man stryge den første Bestemmelse og indsætte den anden, eller man maa lade den første Bestemmelse blive staaende og udelade den anden. Disse Etableringslaan mener jeg i alle Tilfælde, man skal undlade at sætte ind.

Hvis man overhovedet slet intet kræver af det Menneske, som ønsker at faa et Jordbrug, udover det, der staar anført i § 12, at han skal

„1) være fuldmyndig,

2) som Regel ikke være over 55 Aar gammel,

3) fremskaffe en Attest fra to, med hans Forhold nøje kendte Personer for at være en ædruelig og hæderlig Person, som kan antages egnet til at drive et mindre Landbrug.“

. . . og saa for øvrigt giver ham 12 Tdr. Land Jord, giver ham 10 000 Kr. til at bygge for og 2 000 Kr. til at etablere sig for — ja, saa er man vel rejst; thi efter de Krav, der her fremsættes, er der da i Virkeligheden ikke nogen, man kan afvise.

Jeg tror nok, at naar man tager Jor-